

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Catalogus Episcoporum Hildesiensium

Letzner, Johannes

Hildesheim, [ca. 1690]

XXXVIII. Gerardus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64252](#)

¶ 3 (1) 6 ·

cem ex fundamentis erexit. Ad conservandam
tanti beneficij memoriam (cum Anno 1362. 6. Fe-
bruarii pie obiisset, & ante Capitulares de cautela
in Successoribus eligendis adhibenda monuisset)
lapidi sepulchrali in summa Aede infra majus Orga-
num quatuor laminæ æneæ affixæ, dictas quatuor
Satrapias repræsentantes. Anno 1350. sub ipso pri-
mum celebrata hic solennitas corporis Christi, ab
Urbano IV. Pontifice instituta Anno 1264. ductâ
per totam Civitatem supplicatione solennissimâ.
Præter 4. Satrapias Dassel, Lindaw, Westerhoffe &
Poppenburg aliis oppignoratas, decem liberas,
Steurgewaldt, Pein, Marienburg, Ruthe, Leven-
burg, Schladen, Widelah, Lutter, Woldenstein
& Wintzeburg Successori reliquit.

XXXVII. JOANNES II. Patriâ Coloniensis, ex Ordine S. Dominici, prius ad Culmen-
sem, deinde ab Innocentio VI. Pontifice ad Hilde-
siensem mitram promotus, ob animi candorem,
mansuetudinem, suavitatem, modestiam, demissio-
nem, & scientiam insignem, populo & omnibus
gratus, post biennale regimen, vitæ ptivatæ aman-
tior, consentiente Pontifice Anno 1364. & Capitu-
lo approbante, in Decanum Hildesiensem, utpote
bellicis hisce turbis aptiorem, onus Pastorale tran-
stulit, sed per Urbanum V. Anno 1368. Augustanæ
& Wormatiensis Ecclesiæ gubernaculo admotus,
tandem rursus, eo abdicato, in optatis sibi latebris
reconditus, obiit Anno 1378. i. Aprilis.

XXXVIII. GERARDUS Patre Ottone
Barone de Monte, & Matre Wichilde Comitissa de

F

Hoja

Hoja natus, Orator & Poëta eximus, virtutibusque Ecclesiastico Præside dignis instructus, foris magnanimus & bellicosus, domi providus & circumspetus, mitrâ Verdensi per resignationem depositâ, Hildesiensi coronatus est Anno 1364. Diœcesin incredibili fortitudine & sapientiâ rexit; varia bella gesit, inter quæ hoc fuit illustrius. A Magno Duce Brunswicensi, Theodorico Archi-Episcopo Magdeburgensi, & Alberto Episcopo Halberstadiensi ad bellum inopinatò & inermis lacesitus Anno 1367. cum 500 militibus undique raptim collectis, unâ cum Abbe S. Michaelis Bodone ab Oberg, se tueri decrevit: cumq[ue] humana præsidia levia putarentur, ad divina confugit: & postquam totam noctem, quæ pugnam decretoriam præcessit, stratus humili ante aram B. V. inter preces exegisset, manè Templo summo egressus, Virgini se & prælii eventum commendavit, & promisso inaurato tecto, obviam hostibus processit. Advertens verò suos conspectâ eminus hostium multitudine terreri, eosdem promissâ ope B. V. & ostensâ Ludovici Pii Lipsianothecâ, animavit, afferens, se mille viros habere in manica: utque suos vidit erectos & vi divinâ inflammatos, toto impetu in hostem irrumpens, aciem adversam primo incursu inclinavit, & ingentem multitudinem paucis fudit, fugavitque. In loco prælii præter submersos, & captos occubuere 1500. quos inter Woldemarus Princeps Anhaltinus, Albertus Comes de Mansfeldt, Wolradus Comes de Querfurdt, & alii complures viri illustres: ipse Dux Magnus & Albertus Episcopus Halberstadiensis captus. Pugna per-

peracta inter pagos Dincklar & Varmissēh. Gerardus vero voti aut promissi reus, ex pecunia lytri nomine soluta, turrim choro imminentem, laminis inauratis stravit: emptaque suburbanā areā, P P. Carthusianis eximiis B. V. cultoribus habitaculum struxit, quod Claustrum S. MARIAE appellari voluit Anno 1388. Arces Steinbrücken & Cöldingen uti & castrum Vinenborg cum adjuncto territorio à Comite de Wernigerode coemptum, Diœcesi adjecit. Ætate denique grandior, adlecto Coadjutori Joanni Comiti de Hoja Episcopo Paderbornensi 19. Præfecturas reliquit, felicem æternitatem ingressus Anno 1398. 15. Novembris. 34. Episcopatus: in templo Carthusiae suburbanæ à se constructæ & dotatæ, ut optaret, sepultus.

XXXIX. JOANNES III. Cujus præcipua laus, quod Ottoni Monasteriensi Episcopo fratri suo armorum gloriâ & amore haud impar fuerit: cæterum vitiis & deliciis addictus, præfecturis & aliis bonis Episcopalibus aut oppignoratis aut alienatis, in omnium odium dejectus, inglorius decessit, postquam 26. annis pessimè præfuisset Anno 1424. in Cathedra Ecclesiæ navi tumulatus.

XL. MAGNUS Patre Erico Duce inferioris Saxoniæ & Lawenburgi natus, Episcopus Caminen-sis, primum Coadjutor, deinde Episcopus Hildesiensis, summâ cum lætitia exceptus, singulari humanitate affabilitate & mansuetudine omnium animos sibi devinxit: arces nonnullas instauravit & ære alieno liberavit, omniaq; in pristinum statū reponere studuit, ac prædones repressit. Ejus suasu, Borchardus Steinhoff

ca-